

MASSAPROPAGANDAN PIENI KÄSIKIRJA



TARPEEKSI MONTA KERTAA TOISTETTU

VALE
MUUTTUU
LOPULTA
TOTUUDEKSI

*Ken haluaa voittaa puolelleen kansanjoukot,
hänen on tunnettava avain,
joka avaa heidän sydämensä oven.
Eikä se avain ole objektiivisuus,
joka on heikko asenne,
vaan päättäväinen tahto,
tarpeen tullen kaikkinaisen pelottelun
ja uhkakuvien tukemana.*

Aadolf Hitler

**MASSAPROPAGANDAN
PIENI KÄSIKIRJA**

TARPEEKSI MONTA KERTAA TOISTETTU

**VALE MUUTTUU
LOPULTA
TOTUUDEKSI**

Hän Joka Uneksii

Ensimmäinen painos
Copyright © Viherhiukkanen Oy 2018
Kannen taitto ja kansikuva: hwhd

Kustantaja: BoD – Books on Demand, Helsinki, Suomi
Valmistaja: BoD – Books on Demand, Norderstedt, Saksa

ISBN: 978-951-568-324-3

SISÄLLYS

Alkusanat	6
Superentitetti	9
Kurja porukka	19
Syntiinlankeemuskertomus mättää	26
Salakavalin kaikista	41
Vartijat	45
Kirottu maa	53
Baabelin tornitalohanke	59
Yksipuolinen valeliitto	61
Sielu myytävänä	63
Siemenlinko	73
Unien kuningas	80
Laiskajaakkojen kissanpäivät	83
Joukkopsykoosi	90
Verenhimoa	96
Häntäheikkien kuningas	100
Silmätekevä hurskastelija	108
Ouroboros	115
Sana sieltä, toinen täältä	122
Perkeleen tunarit	128
Profeettojen tappajat	139
Satutuokio kaikenikäisille	141
Päänahkojen metsästäjät	150
Pimeys ei sitä käsittänyt	154
Pelikorttitalo hajoaa	157
Tunnistamaton valo	160
Mädät hedelmät	167
Kristityt kiduttajat	171
Pyhät kerjuukirjeet	176
Meteliruton isä	193
Valerakastajat	196
Haureus, viini ja rypälemehu vievät järjen	203
Syntipukki	209
Teidät desinfioidaan	213
Jumalan kauhu	223
Omahyväiset pellet	231
Pako vapaudesta	237
Kakkalapio kädessä	241
Todennäköiset epätodennäköisyydet	247
Kaunis unelma	258
Garden of Love	264

<https://massapsykologia.blogspot.fi/>

MASSAPROPAGANDAN PERUSTEET

Tämä kirjanen on kirjanen massapsykologian propagandasta. Kuten Wilhelm Reich jo lähes sata vuotta sitten oikein oletti, jokainen järjestäytynyt mystiseen "totuuteen" pyrkivä liike perustuu massojen syvälle, milteipä pakkonomaiselle orgastiselle kaipuulle, yleiselle ja yhtäläiselle rakkaudettomuudelle – rakkausanemialle.

Tämä kirjanen pureutuu esimerkin omaisesti ja yksityiskohtaisesti kristittyjen harjoittamaan massapropagandaan. Siihen kuinka kristittyjen harjoittama valheeseen perustuva propaganda on saatu syötettyä vuosituhansien aikana kansanjoukoille totuutena. Kuinka tarpeeksi monta kertaa toistettu riittävän suuri vale on lopulta muuttunut totuudeksi.

Tämä kirjanen on myös kirjanen, joka omistettu kaikille niille rohkeille ja uteliaille, ajattelemaan pyrkiville yksilöille, jotka tietoa ja totuutta etsiesään on yritetty tai on tehty propagandaan harjoittavien ja siihen situtuneiden vallanpitäjien toimesta naurunalaiseksi, yritetty vaientaa, kohdanneet ivaa, halveksuntaa, uhkailua ja vainoa, kuten esimerkiksi Galileo Galilei kristuksen maanpäällisen sijaishallitsijan paavin edessä keskiajalla, jolloin kansalaisille uskoteltiin aivan yleisesti, että maa on maailmankaikkeuden keskuksessa veden päällä kelluva pannukakku – kuin paavin oma napa, jonka ympärillä kaikki pyörii.

Tämä kirjanen on omistettu myös kaikille niille ajattelukykyisille yksilöille, jotka esimerkiksi vastustivat Yhdysvaltojen ja Britannian aloittamaa hyökkäystä Irakiin 20. maaliskuuta 2003. Presidentti George W. Bush perusteli invaasiota sillä, että Irakin joukkotuhoaseet ovat välitön uhka muille maille. Pääministeri Tony Blair puolestaan sanoi tukevansa Yhdysvaltojen hyökkäystä Irakin joukkotuhoaseiden muodostaman uhan vuoksi. Joukkotuhoaseita ei tietenkään koskaan löytynyt Irakista. Presidentti George W. Bush on kertonut saaneensa kehotuksen Jumalalta lähteä sotimaan Irakissa ja Afganistanissa. Pääministeri Tony Blair puolestaan kertoi tv-show'ssa, että hän sai omatuntontaan ohjausta ennen Irakin sotaan lähtöä. Blairin omatuntoa ohjasi, kukapa muu, kuin Jumala.

Vallanpitäjillä on ollut heidän varallisuutensa kasvattamisen lisäksi kautta aikojen kansalle varattuna vain yksi tehtävä – totella kuuliaisesti valtaapitäviä, suostua tarvittaessa tykinruuaksi ja niellä kakistelematta, kyselemättä, sille syötetty totuus. Tänä päivänä tämä propaganda on saavuttanut ennen näkemättömät mittasuhteet ja äärimmäisen röyhkeät sekä muista piittaamattomat menettelytavat. Kansalaisia sumutettaessa jopa sellaiset fysiikan peruslait kuin Newtonin mekaniikan 3-laki ja laki liikemäärän säilymi-

sestä sekä näistä laeista seuraava tapahtumien looginen etenemisjärjestys menettävät merkityksensä massojen käsityskyvyssä kuten esimerkiksi Dallasissa 22.11.1963 ja New Yorkissa 11.9.2001.

False flag on termi, jolla tarkoitetaan tavallisesti hallituksen, tiedustelupalvelun ja/tai sotilasviranomaisen yhdessä pääomapiirien talutusnuorassa lavastamaa salaista peiteoperaatiota, jonka avulla saadaan julkisuudessa syy vieritettyä kenen tahansa halutun osapuolen niskaan ja/tai vapautettua varsinainen teon tekijä kaikista epäilyistä sekä erilaiset salaliittoteoriat kyberavaruuteen virityttyine verkkoineen saalistavat varomatonta totuuden etsijää yötä päivää.

Tämän pienen kirjasen syntyvaiheessa olen haastatellut ja olen yrittänyt haastatella useita maamme eturivin ajattelijoita, älykköjä, fyysikkoja, humanisteja, ateisteja, uskontotieteilijöitä, tunnustuksellisia kristittyjä, tutkivia journalisteja sekä faktantarkastajia – uskomattomalla lopputuloksella. Ehdottomasti ja ylivoimaisesti suurin osa kirjaa varten tavoittelemistani henkilöistä, esimerkiksi uskontotieteilijöistä joista kaikki yhtä lukuun ottamatta, ovat yksinkertaisesti vain vaienneet – en ole koskaan kuullut heistä yhteydenottoni jälkeen pienintä pihaustakaan. Eräskin Mensa-palkinnolla ylpeilevä henkilö sähköpostivastauksessaan, sen sijaan, että olisi edes paneutunut käsiteltävään teemaan, kieltäytyy ajattelemasta vaan sen sijaan ryhtyy mitätöimään aiheittani syyttäen kirjoittajaa "räksyttämisestä" todeten:

"en yksinkertaisesti näe lähestymistapaasi kovinkaan uutena tai hyödyllisenä - kiinnität niin kovin paljon huomioita asioihin, joita käsittääkseni harva "uskova" pitää tärkeinä, ja sivuutat uskontojen varsinaisen sanoman ja vetovoiman ihmisiin. Et sinä tekstilläsi ole uskontoa kumonnut yhtään sen enempää kuin vaikkapa jo 1700-luvun ajan valistusfilosofit, jotka alkoivat tosissaan pohtia ja kritisoida Raamattua"

Kirjoittajan tekstistä näkee ensinnäkin, että hän on joukkopropagandan uhri ja toiseksi, hän ei suuressa älykkyydessään ymmärrä edes kirjoitelman aiheetta – valheen muuttumista totuudeksi, saati olisi lukenut lainkaan lähettämäni tekstiä, vaan haluaa siirtää koko keskustelun "uskoville tärkeisiin aiheisiin", "uskontojen varsinaiseen sanomaan" ja "uskonnon vetovoimaan ihmisiin". Ja perin outo on myös tämän älykön väite "räksyttämisestä", sillä jos tutkimustyön tuloksena päivänvaloon tulee joidenkin henkilöiden lausuntoja ja/tai toimintaa, jotka viimekädessä alistavat, jopa murtavat kanssaihmiä, niin tätä ei saa tuoda vastauksen kirjoittaneen henkilön mukaan esille edes näyteaineistona.

Joka tapauksessa kaikkein hämmästyttävin vastakaiku – ei lainkaan kaikua – yhteydenottoihini saapui maanne eturivin tutkivilta journalisteilta ja itseään erinomaisena faktantarkastajina pitäviltä toimittajilta – varsinaisilta vallan vahtikoirilta – oikeita sylipuudeleilta. Nämä tutkivat journalistit kyläpaistattelevat kasvokuvineen päivää verkkosivuilla, toimivat vierailevina journalistiikan professoreina siellä täällä ja mainostavat suurieleisesti missä milloinkin ovat kärehtäneet tiedonjulkistamispalkinnon arvoisesti yhden jos toisenkin "taskuvarkaan", kuin mestarimyymäläetsivä tai mikäkin Sherlock Holmes. Mutta kun eteen tulee kerrankin oikea emävale, jonka koko suuruutta on vaikea edes kunnolla hahmottaa, heistä ainoakaan ei edes väitä edessään olevia faktoja vastaan – he vaikenevat kaikki joka ainoaa myöten kuin kusi sukassa – koulun hiihtokilpailussa.

*“A man searching for paradise lost
can seem a fool to those who
never sought the other world.”*

Jim Morrison

SUPERENTITEETTI

Miksi pitää kaivella aina vaan näitä vanhoja asioita? Miksi tutkia yhä jo useaan kertaan ympäröityä historiaa, sillä ovathan nykyisyys ja tulevaisuus tavallisen ihmisen kannalta kuitenkin paljon tärkeämpiä? Vai ovatko?

Kannattaisiko historiaa tutkia yksinkertaisesti siksi, että nykyisyyttä ei voi ymmärtää ilman menneisyyttä. Historiantutkimus ei ole tarinoita menneisyydestä, vaan se on menneisyyden analyttistä ja kriittistä arvioimista niillä tiedoin, joita historiasta voi löytää. Katsomalla menneisyyteen pystymme luomaan laajan analyysin historiallisesti menneisyydestä ja erottamaan tekijät, jotka kulloinkin ovat historialliseen kehitykseen vaikuttaneet. Historiantutkimus auttaa näin menneisyyden avulla ymmärtämään nykyisyyttä ja kurkistamaan tulevaisuuteen. Ilman historiantutkimusta emme ymmärrä miksi me uskomme niin kuin me uskomme, ajattelemme niin kuin me ajattelemme ja toimimme niin kuin me toimimme. Ilman historiaa me emme edes tiedä, keitä me oikeasti olemme.

Aika moni historiansa kadottanut tiedemies kuvittelee nykyään, ainakin huvikseen, että elämme jonkun tutkimus- tai viihdetarkoituksessa luomassa tietokonesimulaatiossa, johon ei ehkä yhden kierroksen aikana voi tehdä perustavia muutoksia. Tämä ”olento” voi tarkkailla meitä tai seurata huvittuneena käytöstämme. Ehkäpä tuo ”olento” ei ole lainkaan kiinnostunut meistä ja meidän lapsellisen huvittavasta tyhjän päiväisestä paskartelusta, ostosparatiisin ovista sisään hulluina päivinä ryntäävistä naisista, etsimässä rakkautta ja pakotietä yksinäisyydestä, haavoittuneen biisonin kärsivä katse silmissään. Tai tulilientä ja valheita yli äyräiden litkineistä miehistä juoksevina kuvina uhraamassa harvat päivänsä maineen ja kunnian alttarille, pikkumustan sokaisemina, kotijoukkueen päättymättömän tappioputken riivaamina, täyttämässä taskujaan paperin- ja metallinpalasilla sekä keltaisilla kivillä, tai sotaorgioissaan teurastamassa vinosilmäisiä, vääränvärisiä neekereitä, harhauskoisia räppipäitä, valkoisen, kristityn miehen vihollisia, naisia, lapsia, koiria, kanoja ja sikoja. Jumalaan me uskomme.

Joka tapauksessa tiedemiesten mukaan simuloidussa universumissa olisi rajoituksia – juuri samanlaisia kuin oman näennäisen maailmankaikkeutemme fysiikan lait. Mutta silti yksikään tiedemies ei ole kyennyt esittämään tämän mahdollisen meneillään olevan ”pelikierroksen” sisältäviä sääntöjä tai lainalaisuuksia, joiden mukaan peli etenee. Kenelläkään ei ole harmaintakaan käsitystä siitä, mikä on loppujen lopuksi simulaation tarkoitus, eiväthän oman reaali maailmankaikkeuden päämäärästäkään voi kukaan itseään

arvostava tiedemies mitään sanoa. Aika yleisesti tyydytäänkin vain toteamaan, että jos tämä on totta, niin meidän on melkoisen mahdotonta ymmärtää moisten ”superentiteettien” motiiveja synnyttää tällainen simulaatio. Teoreettinen fyysikko Lisa Randall on yksi niistä, joka ei ole vakuuttunut todisteluista ja hän pitää simulaation mahdollisuutta lähes olemattomana. Hänen mielestä tuollainen hölönpölä on myös hyvin ihmiskeskeistä ajattelua.

En ymmärrä, miksi korkeammat olennot haluaisivat simuloida meitä.

Filosofian professori David Chalmers puolestaan pohdiskelee, että simulaatioelämän vastaisia todisteita ei voi saada, koska todisteetkin on voitu simuloida. Toisaalta kysymyksellä ei itse asiassa ole ehkä niin väliäkään.

Ehkä olemme simulaatiossa, ehkä emme, mutta jos olemme, niin eipä se kovin pahaa ole.

Chalmers arvelee myös, ettei mahdollinen luojamme olisi kovin kamala, vaan ”*ehkä joku teinihakkeri yhtä universumia meitä ylempänä*”.

Mutta entä jos pelin nimi on ”Tahton nujertaminen”? Mikä tarkoittaa sitä, että koodari on ohjelmoinut pelin, jossa oman itsenäisen tahdon omaavat pelihahmot johdetaan keinoja kaihtamatta luovuttamaan oman tahtonsa ovelan mutkikkaiden juonenkäännteiden myötä vapaaehtoisesti ”superentiteetin” käyttöön, omaisuudeksi. Ja peli päättyisi siihen, että tahtonsa luovuttamisen jälkeen hahmot toimisivat juuri niin kuin superentiteetti tahtoo, koska heitä sen jälkeen olisi itsenäisinä hahmoina enää olemassa. ”Superentiteetistä” tulisi näin jumala jonka alaiset olisivat tahdotonta massaa.

Simulaatiossa ”superentiteetti” pyrkii päämääräänsä, saavuttamaan jumaluuden, häikäilemättä pirstomalla pelinhahmojen itsetuntoa johdonmukaisesti ja tauotta. Se pyrkii aivopesemään pelihahmot, muuttamaan ne masokisteiksi, vääristämään ”todellisuuden” niin että hahmot kuvittelevat lopulta pahan olevan hyvää ja hyvän pahaa ja vielä nauttivankin estoitta pahuudesta. ”Superentiteetti” käyttää hahmojen harhauttamiseen kaikkia mahdollisia metodeja mitä hienovireisimmistä sadistissävytteisistä seiteistä aina kaikkein raaimpiin kidutusmenetelmiin asti. Tärkein tämän teinihakkerin mennessä tullen pesevän ”superentiteetin”, jota ihmiskunta ja tästä eteenpäin myös tämä teksti kutsuu tuttavallisesti Korkeimmaksi, Kaikkitietäväksi, Kaikkivaltiaaksi, Herraksi, Jahveksi tai vaikkapa Jumalaksi, ovat uskonnot. Ohjaamalla pelinappulat eri tahoilla ”pelikenttää” luomaan useita eri uskontoja, Jumalana eri hahmoissa esiintyvä koodari saa hahmot kuoha suussa jopa syöksymään kuin raivotautiset pedot vaikkapa keltaisten kivien

tai – toistensa kurkkuun. Jumalana toistaiseksi vain esiintyvä koodari toistaa vain riittävän suurta valhetta ja tarpeeksi monta kertaa, tarvittaessa aina niin kauan, että valhe lopulta muuttuu totuudeksi. Pelihahmoa kutsutaan tästä eteenpäin ihmiseksi, kansaksi tai yksilöksi.

Ainakin tässä tietokonesimulaatio -hypoteesissa on käsillä yksi parhaista järkiperusteista sille, että jonkinlainen ”luoja” voisi olla olemassa. Mutta ei kai tuon kaltaisessa olettamuksessa voi olla järjen häivääkään – tutkitaanpa? Aloitetaanpa vaikka propagandan kaikkien aikojen ykköstähdessä Adolf Hitleristä, hän kerskui:

Mikä onni hallitseville, että ihmiset eivät ajattele.

Hitler perustikin koko propagandansa ajatukselle – aivan kuten useimmat, Hitlerin esimerkkiä seuraten, länsimaisista poliitikoista nykyisin – että kansan enemmistö oli ja on kykenemätön sulattamaan loogista punnintaa. Aadolf ymmärsi erittäin hyvin, että yksilö muuttuu massan keskellä tahdottomaksi automaattiksi, persoonalliset arvot menettäneeksi viettiolenoksi, jolle on ominaista alkukantainen sankarillisuus ja helposti syttyvä toiminnanhalu. Ihmisistä tulee vain kuvienvaraiseen ajatteluun pystyviä, vaikutuksille alttiita, esimerkeillä, toistamisella ja liioittelulla helposti johdatettavia, ilmaisista muoviämpäreistä taistelevia raakalaisia, joilta puuttuu objektiivinen oikeustaju ja vastuuntunto. ”Taisteluni”-kirjan sotapropaganda lukua sekä Hitlerin puheita onkin varmasti useissa lukituissa kabineteissa sekä puoluetoimistoissa luettu suurennuslasin läpi aina kyseisen kirjan julkaisemisesta lähtien kaiken massapsykologian perustotuutena ja ”kaikki mitä olet aina halunnut tietää propagandasta” -oppikirjana. Tässä muutamia otteita siitä, kuinka kansanjoukot Hitlerin mukaan ahdetaan Prokrusteen vuoteeseen nukkumaan tuhatvuotista unta:

*Johtajana oleminen on joukkojen liikuttamista... **Poliitikon tulisi oppia puhumaan sanomatta mitään... Suurten joukkojen vastaanottokyky on hyvin rajallinen, ymmärrys vähäinen, mutta unohtamiskyky suuri.***

Kaiken propagandan täytyy olla kansanomaista ja asettaa henkinen tasonsa niiden käsityskyvyn mukaan, jotka ovat älyltään kaikkein vaatimattomimpia niistä, joiden puoleen se pyrkii kääntymään.

Kaiken tehokkaan propagandan on keskityttävä muutamiin hyvin harvoihin ydinkohtiin ja pysyteltävä niissä kunnes viesti on mennyt viimeistä miestä myöten perille. Jos tästä periaatteesta luovutaan ja halutaan esiintyä monipuolisina, teho kärsii niin, ettei joukko pysty sulattamaan eikä pysty pitämään mielessä sitä mitä sille tarjotaan.

*Jokaisen propagandan onnistuminen on, yhtä hyvin liike-elämässä kuin valtiollisellakin alalla, sen varassa, miten **kauan ja miten tasaisen yhtenäisesti sitä käytetään.***

*Koska massat tajuaavat hyvin heikosti abstraktisia aatteita, heidän reaktionensa tapahtuu enemmän tunteitten alueella, missä heidän sekä positiivisten että negatiivisten asenteittensa juuret perimiltään ovat... Heidän asenteittensa tunteenomainen perusta aiheuttaa niiden erinomaisen pysyvyyden. On aina vaikeampi taistella tunnetta kuin tietoa vastaan. Ja suurimpien tämän maan päällä tapahtuneiden vallankumousten ajava voima ei ole koskaan ollut tieteellinen oppi, joka olisi saanut massat valtaansa, vaan aina antaumus, joka on sytyttänyt heidät, ja usein eräänlainen hysteria, joka on kiihottanut heidät toimintaan. **Ken haluaa voittaa puolelleen kansanjoukot, hänen on tunnettava avain, joka avaa heidän sydämensä oven. Eikä se avain ole objektiivisuus, joka on heikko asenne, vaan päättäväinen tahto, tarpeen tullen väkivallan tukemana.***

Kansanmassojen vastaanottokyky on hyvin rajoitettu ja niiden ymmärrys on heikko. Toiselta puolen he unohtavat nopeasti. Niin ollen kaiken tehokkaan propagandan tulee rajoittua muutamiin harvoin välttämättömyyksiin ja ne on esitettävä aina toistuvien stereotyyppisin sanonnoin.

*Pahat ihmiset, joilla on jotakin tunnollaan, ovat helposti käsiteltävissä ja **uhkaukset tehoavat herkästi heihin, sillä he tietävät miten asiat hoidetaan.***

Entä miksi harhakuvaa mielipuolesta Hitleristä halutaan Länsimaissa tietoisesti sitten pitää yllä? Nuoruudessa kuulin seuraavan tarinan, jonka todenperäisyyttä en koskaan ole pystynyt vahvistamaan, mutta joka silti sisältää hyvin suuren viisauden. Tarinan mukaan brittiläinen lehtimies tapasi Mohandas Gandhin Intiassa kesken natsien aloittamaa massiivista hyökkäystä itään ja kysyi Gandhilta, kumpi tämän mielestä olisi parempi sodan voittaja, liittoutuneet vai akselivaltiot Saksa, Italia ja Japani. Gandhi mietti tovin ennen kuin vastasi: ”**Natsit**”. Britti häkeltyi. Saatuaan puhekykynsä takaisin hän sopersi: ”**Miten niin, oletko sinä natsien puolella?**” Gandhi vastasi:

”En, mutta jos natsit voittavat, niin sen vuoksi, että heidän propagandansa ja koko aatteellinen perustansa rakentuu tyhjen lupausten päälle, heidän hallitsemansa kansanjoukot tulevat väistämättä kahden, kolmen sukupolven sisällä lakaisemaan koko roskan historian romukoppaan ja kansakunnat saavat siten mahdollisuuden aloittaa uudestaan alusta paremmalla onnella. Mutta jos liittoutuneet voittavat, niin näiden maiden hallitseva luokka, taloudellinen eliitti sekä poliittiset johtajat, ottavat käyttöönsä kaikki natsien käyttämät propagandavälineet ja massapsykologian. He jalosta-

vat tämän kaiken äärimmilleen ja sitten hienovaraisen taitavasti syöttävät salakavalan myrkyn kansalaisilleen jopa demokratioissa kansalaisten sitä huomaamatta. Sieltä on lähes mahdotonta vapautua.”

Onko tämä se syy, miksi Hitler halutaan kuitata henkisesti häiriintyneenä, mielisairaaana epähenkilönä ja epäonnistujana? Ainakin tuo kuitaus toimii verrattoman hyvin, sillä esimerkiksi Heather Pringlekin sivuuttaa vastikään Suomessa julkaistussa kirjassaan ”Himmlerin suuri suunnitelma” Hitlerin pelkkänä ”helppoheikkinä” ja ”tyhjäntoimittajana”.

Joka tapauksessa sekä Aadolf Hitler että Mohandas Gandhi sekä kaikki niin maailman silloiset kuin nykyisetkin johtajat menivät kaikki samaan vipuun, uskontojen ja varsinkin kristinuskon harjoittamaan massamanipulaation, joka röyhkeässä taitavuudessaan sekä säälimättömässä määrätietoisuudessaan saa kaikki propagandaa harjoittavat tahot näyttämään avuttomille aloittelijoille. Mikään muu manipulaatio ei ole pystynyt lamaannuttamaan maapallon asukkaiden ajattelukykyä niin täydellisesti, että vaikuttaa sille kuin ajattelijan älykkyysosamäärä ei yltäisi edes tämän ruumiinlämpötilan tasalle. Onkin myös varmaan vinha perä siinä, että kun kaikki ajattelevat samoin, yleensä kukaan ei ajattele mitään. Ainakin esimerkiksi Pohjois-Korea, Kolmas Valtakunta ja Isis todistavat aukottomasti kyseisen väitteen paikkansapitävyyden. Eli ne menetelmät, joilla propaganda tarjoillaan massoille, ovat Hitlerin mukaan:

1. On opittava sanomaan yhtään mitään
2. Propagandan on oltava vastaanottajan henkisen tason mukaista
3. Propagandan on keskityttävä muutamiin harvoin ydinkohtiin
4. Propaganda perustuu (jankuttavaan) toistoon
5. Propagandan on oltava yhtämittaista ja pitkäkestoista
6. Propagandan on keskityttävä etupäässä tunteisiin
7. Propagandan on nojauduttava uhkaan (vihollinen, vastustaja), pelkoon, tarpeen tullen väkivallan tukemana

Ja kun propagandan uhri saadaan uhkailemalla sekä pelolla riittävän tiukasti pihteihin, ”puristusotteeseen”, niin Erich Fromm kuvaa:

Hallitun ryhmän itsetunto pysyy sopivasti alhaalla niin, ettei kapinasta ole pelkoa... Psyykkisesti rampautunutta ihmistä voidaan käyttää helpommin hyväksi kuin vahvaa ihmistä...

Tämän päivän median edustajille ohjenuoraksi Josef Goebbels lisäsi:

Lehdistön tehtävänä on saada ihmiset ajattelemaan ihmiset yhdenmukaisesti, reagoimaan yhdenmukaisesti ja asettamaan ruumiinsa että sielunsa hallituksen käyttöön

Joukoilla on siis oma psykologiansa, kuten Jari Kaaron kuvasi kolumnissaan 21.6.2017 Ylelle. Tätä psykologiaa kuvasi 1800-luvun lopulla ranskalainen sosiologi Gustave Le Bon teoksessaan Joukkosielu. Sitä lukiessa tuntee saavansa selityksen ei vain menneille vaan hyvin monille tämän päivän tapahtumille.

Joukkosielun perusidea on, että joukossa ihminen menettää yksilöllisyytensä. Kun ihminen menettää yksilöllisyytensä, mitä jää jäljelle? Se, mikä on yhteistä kaikille ihmisille: alitajuinen, vaistojensa ja emootioidensa varassa toimiva organismi. Jos tämä joukko saadaan yhdistettyä jonkin asian ympärille, ja heidän emootionsa suunnattua tätä tavoitetta kohti, syntyy joukkosielu – ihmisten versio muurahaispesästä.

Kaikkialla maapallolla käytössä onkin vain yksi, mutta sitäkin tehokkaampi menetelmä, jolla ihmiset rampautetaan henkisesti – heistä tehdään sokeita muurahaisia. Se on kasvatuksen ja koulutuksen avulla ja mielellään vielä vapauden, opetuksen ja/tai sekä tietysti pelastuksen nimissä varhaisessa lapsuudessa suoritettu lasten mielten muokkaus, ”kevätkyntö” – propagandan perussyöttö. Kun ihmisille ei opeteta eikä kerrota koskaan totuutta, vaan ainoastaan paikkansapitämätön vaihtoehtoinen totuus, ihmiset eivät yksinkertaisesti tiedä totuutta. Niinpä he silmät kirkkaina usein vielä väittävät että ei ole olemassa yhtä totuutta, vaan totuuksia on useita. Bertrand Russel kuvaa yhtä sivistyksemme kehtoa, koululaitostamme seuraavasti:

Kouluopetus, joka alun perin tehtiin pakolliseksi siitä syystä, että kaikki saisivat oppia lukemaan ja kirjoittamaan, on havaittu muihinkin tarkoitukseen käyttökelpoiseksi. Teroittamalla mieliin typeryyttä se tekee kansasta yhdenmukaisen ja synnyttää joukkoinnostuksen. Jos kaikkien maiden valtanpitäjät opettaisivat samaa typeryyttä, vahinko ei olisi aivan yhtä suuri. Pahaksi onneksi jokaisella valtiolla on kuitenkin oma typeryyden lajinsa, ja oppien moninaisuus synnyttää vihollisuutta eri oppien yltiöpäisten kannattajien kesken.

Ja kuten Alice Miller totesi, kaikkein eniten tehoja ”koulutuksesta” saa irti revittyä jos:

Ei ole olemassa täydellisempää alistamista kuin se, jolle annetaan vapauden hohde. Sillä tavoin voidaan alistaa jopa lapsen tahto... Tietysti hän saa

tehdä mitä tahtoo, mutta hän saa tahtoa vain sitä, mitä te toivotte hänen tahtovan.

Manipulointi eli propaganda eli aivopesu menetelmiä on useita: Esimerkiksi poliitikot suosivat ennen kaikkea manipulointistrategiaa, jossa ikävä puheenaihe vaihdetaan ensi tilassa sopivammaksi, keskitytään näennäisargumentteihin ja esitettyyn kysymykseen vastataan merkityksettömän monisanaisesti. Kirkko käyttää lähetystyössään läpiviemisstrategiaa, jossa manipuloi käyttäen sellaisia tekniikoita kuin arvovallalla pelottelu ja tunnetason hyväksikäyttö. Keskustelussa sinuun luodaan epävarmuutta, jonka sinulle tuputettu ehdoton joko – tai -vaihtoehto muka ratkaisisi. Sinua voidaan uhkailla ja painostaa. Sinulle voidaan valehdella ja kerrottua tietoa voidaan valikoida. Huono omatuntosi pyritään herättämään horjuttamalla tunteitasi. Ja koska Jeesus ei ole paikalla, sinulle voidaan esittää ”auktorisoitu” eli virallinen, mutta silti kuvitteellinen ja/tai vääristelevä näkökanta hänen opeistaan. Menetelmä on erittäin tehokas silloin, kun henkilö, johon vedotaan, ei ole paikalla.

Esimerkiksi luvussa ”Laiskajaakkojen kissanpäivät” kerrotussa tarinassa israelilaisten Egyptin orjuudesta Raamatun tekstin kirjoittaja on käyttänyt manipuloinnin tekniikoita, joita opetetaan tunnistamaan nimellä: tunteiden manipulointi, jossa tapahtumille haetaan hyväksyntää vetoamalla kuulijan tunteisiin, sekä virhepäätelmiin nojautuvaa manipulointia, jossa oman henkilökohtaisen vakaumuksen vastaiset tosiasiat yksinkertaisesti kielletään ja esitetään kuulijalle asioiden kulusta yksipuolinen näkökulma.

On olemassa vielä yksi erittäin mielenkiintoinen manipulointitekniikka, joka on ehkä kaikkein yleisin ihmisyksilöihin käyteenyistä sumutusmenetelmistä. Siitä ei julkisuudessa puhuta juuri lainkaan, eivätkä psykologit kiinnitä siihen mitään erityishuomiota. Voimme perehtyä siihen kristittyjen yleisesti esittämän väitteen ”*on todisteita siitä, että Pyhä Henki on parantanut sairaita*” avulla. Väitteen esittäjä päättelee epäjohdonmukaisesti, että jos joku tekee yhdenkin hyvän teon, niin tuon tekijän kaikkien tekojen täytyy olla automaattisesti hyviä. Mutta mitä itse Herra ilmoittaa profeetta Danielin suulla:

Ja keskellä sortoa heille suodaan pieni menestys, ja monet liittyvät heihin teeskennellen. (Dan.11:34)

Jakeet kertovat yksiselitteisen lahjomattomasti, että pienen menestyksen myöntäminen (mm. luvattu maa, vapaus tai vaikkapa vain lotto/arpajais-

voitto) on yksi kaikkien aikojen menestyksellisemmistä manipulointimenetelmistä. Koraanista löydämme sitä paitsi aivan vastaavan ajatuksen:

Almut on tarkoitettu... niille, joiden sydämet on voitettava. (9:60)

Ja vaikka Hitlerin taisteluni kirjaa pidetään propagandan perusteoksena, niin propagandan käyttöesimerkkien määrän ja monipuolisuuden suhteen, se ei vedä veroja alkuunkaan Raamatulle. Raamattu on puhdasta ”pyhää” propagandaa ja tuo propaganda on rampauttanut henkisesti, purrut masoihin tehokkaammin kuin mikään natsien arjalainen ideologia, Korean kansantasavallan juche-aate tai jihadistijärjestö Daeshin (ISIS) koraanikouluissa jo esikouluikäisille aloittama päähän pänttäys. Perussuomalaisienkin ovat pelkkiä paperisia vastaantulijoita Päivi Räsäsen ja hänen edustamiensa kristittyjen mielenmuokkauksen mestarinäytteistä.

Joten jos haluamme perehtyä perusteellisesti propagandaan, ihailla propagandan taidonnäytteitä, meidän kannattaakin ilman muuta avata Raamattua ja avata silmämme, seurata Jumalan sanan julistajia ja heidän julistustaan sekä tarkkailla heidän edustamiensa järjestöjen, kuten kirkon paimennettavien alistamiseen tähtääviä menetelmiä. Vai kuvitteleeko joku todella, että kirkko menetelmillään tähtää paimennettavien itsetunnon ja itsenäisyyden vahvistamiseen, ylentämiseen? Eikä tässä ylentämisellä suinkaan tarkoiteta taivaaseen nousemista, sillä jos taivaaseen on portti, johon ainoastaan Pietarilla on avain, niin se merkitsee sitä, että taivas on aidattu. Eikö vain vangit ja eläimet laitetaan aitaukseen, jotta ne eivät pääsisi pakoon. Ei kai taivaan portin takana vain odota propagandan vastaisesti todellisuudessa sähköaidalla ympäröity keskitysleiri, hatarat lautaparakit ja vetinen perunankuorikeitto?

Uskonnollisten yhteisöjen, jotka ovat ”sairaita”, siis henkisesti sairaiden ja pikaista psyykkistä apua tarvitsevien ihmisten johtamia, propagandan henkisesti rampauttamia – alistamia, tunnusmerkit ovat Uskontojen uhrien tuki ry:n sivujen mukaan:

1. *Johtaja/johtajat omaksuvat autoritaarisen vallankäytön, joka käyttää nöyryyttämistä ja syyllistämistä murtamaan alempiarvoisen jäsenen itsetunnon ja oma-aloitteisuuden. Jäsen menettää arvonsa yksilönä: hänen omilla ajatuksillaan ei ole merkitystä.*

2. *Olot yhteisössä heikentävät ihmisen kykyä ajatella kriittisesti. Todelisuuskäsitys hämärtyy uskonyhteisön ”ainoan totuuden” edessä, koska oppien vähäinenkin arvosteleminen tulkitaan lankeamiseksi pahaan. Yh-*

Ken haluaa voittaa puolelleen kansanjoukot, hänen on tunnettava avain, joka avaa heidän sydämensä oven. Eikä se avain ole objektiivisuus, joka on heikko asenne, vaan päättäväinen tahto, tarpeen tullen kaikkinaisen pelottelun ja uhkakuvien tukemana.

Hallitun ryhmän itsetunto pysyy sopivasti alhaalla niin, ettei kapinasta ole pelkoa. Psykkisesti rampautunutta ihmistä voidaan käyttää helpommin hyväksi kuin vahvaa ihmistä

Poliitikon tulisi oppia puhumaan sanomatta mitään. Suurten joukkojen vastaanottokyky on hyvin rajallinen, ymmärrys vähäinen, mutta unohtamiskyky suuri.

Mikä onni hallitseville, että ihmiset eivät ajattele.

Kaiken tehokkaan propagandan on keskityttävä muutamiiin hyvin harvoin ydinkohtiin ja pysyteltävä niissä kunnes viesti on mennyt viimeistä miestä myöten perille.

Ei ole olemassa täydellisempää alistamista kuin se, jolle annetaan vapauden hohde. Sillä tavoin voidaan alistaa jopa lapsen tahto. Tietysti hän saa tehdä mitä tahtoo, mutta hän saa tahtoa vain sitä, mitä te toivotte hänen tahtovan.

Jokaisen propagandan onnistuminen, yhtä hyvin liike-elämässä, niin valtiollisella kuin uskonnollisellakin alalla, on sen varassa, miten kauan ja miten tasaisen yhtenäisesti sitä käytetään.

Taiteellinen vaihtelu on tärkeämpää kuin historiallinen yhteneväisyys.

Kuinka voit olla minun ja minä sinun, ellet sinä ole sekä sisäisesti että ulkoisesti vailla kaikkea omaa tahtoa?

Ja te tullette tuntemaan totuuden, ja totuus on tekevä teidät vapaiksi.

‘Pontius Pilatus kysyi häneltä: “Mikä on totuus?”

*Tutustu myös kirjasiin:
Tiennyt Mitä Rakkaus On
ja*

Kapinallinen, Pelastaja, Petturi ja Äpärä

